

Beløb til Rejsseudgifter for *deputerede* fra den norske Afdeling af den interparlamentariske Gruppe, havde der staaet noget lignende her, deputerede for den danske Afdeling af det interparlamentariske Forbund, vilde der ikke have været noget at sige til det, men det er jo dog det, der er Meningen med Ordene, som de nu staa i Finansloven. Det finder jeg er i sin gode Orden.

Der er et Ændringsforslag endnu, som jeg nok kunde have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger om, men da jeg ved, at et andet æret Medlem her i Salen vil udtale sig om det, et Medlem, som har mere Lokalkendskab end jeg har, skal jeg fatte mig meget kort; jeg skal kun hejtyde til to Ting. Før det første er der jo kommet en anonym Skrivelse til alle Medlemmer her i denne Sal. Denne anonyme Skrivelse har været fremdraget under Forhandlingen om Spørgsmaalet i Udvalget, men det glædede mig i Dag at lægge Mærke til, at den ærede Ordfører ikke omtalte den. Det synes jo ogsaa at være i sin gode Orden, at der ikke tages Hensyn til anonyme Skrivelser her i Salen, det forekommer mig at ligge under Tingets Værdighed; det glæder mig derfor, at den ærede Ordfører ikke har nævnt denne Skrivelse i Dag. Men saa er der en anden Ting, jeg gerne vil gøre opmærksom paa, nemlig et Referat, der har staaet i forskellige Blade af et Møde, der har været afholdt paa Vesterby Havnehotel, altsaa paa det Sted, hvor den gamle Havn ligger. Dette Referat har staaet baade i Højre- og Venstreblade. Det findes blandt andet i „Nationaltidende“ for 6te Marts, hvor det berettes, at Mødet talte 3—400 Deltagere, Skatteydere fra Øen, og særlig fra selve det Sted, hvor den gamle Havn ligger, og at Forsamlingen enstemmig billigede, at Sogneraadet bevilgede 21,000 Kr. som Tilskud til Havnen ved Østerby. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og blot tilføje, at jeg finder det saa naturligt, at Staten, naar de fattige Fiskere paa Øen ere enige om, at der skal gives et Tilskud af 45,000 Kr. — det er et stort Beløb for denne Befolkning — saa tilskyder et tilsvarende Beløb, saa meget mere som det slet ikke, som Ordføreren sagde, er noget nyt Spørgsmaal. Det er et gammelt Spørgsmaal, det har været for to Gange tidligere, endogsaa for adskillige Aar tilbage. Der har været god Lejlighed til at overveje det. Jeg skal altsaa tilraade Tinget at stemme mod de foreslaede Ændringsforslag.

Steffensen: Et Mindretal i Udvalget, bestaaende af det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Frijs-Frijsenborg) og mig, har ikke fundet Anledning til at stille Ændringsforslag til det foreliggende Finanslovsforslag, og vi maa anbefale at stemme imod de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Grunden til vor Stilling er ikke saa meget den, at vi have videre at indvende mod Realiteten af disse Forslag, men derimod den, at det forekommer os at være for lidt til, at man af Hensyn dertil under de nuværende Forhold bør sende Finanslovsforslaget tilbage til det andet Ting. Vi finde, at det ikke har nogen særlig Betaenkelighed at stemme for Forslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Folketinget. Det maa jo erkendes, at Folketinget har behandlet Finanslovsforslaget for det kommende Aar ret liberalt og ikke saa lidt gunstigere paa flere Omraader, end Tilfældet har været i foregaaende Aar. Vi ere derfor af den Mening, at der under de nuværende Forhold ikke er tilstrækkelig Anledning til at sende Forslaget tilbage, og at de Ændringsforslag, der ere stillede, ikke ere af den Betydning, at de bør medføre noget saadant. Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne, men jeg skal dog berøre et enkelt af Ændringsforslagene, det, som synes at være af mest principiel Natur, nemlig Forslaget under Nr. 3 angaaende en Anciennitetsforøgelse for visse Lærere og Lærerinder under de der anførte Omstændigheder. Flertallet fremhæver, at den bør gives i en særskilt Lov. At det vil være nødvendigt, er jeg ikke saa ganske sikker paa. Hvis det var givet, at dette var et Forslag, der skulde vedblive at være gældende ud over Finansaaret, maatte det vistnok anses for rigtigt, at Bestemmelsen blev given ved særlig Lov, men jeg indser ikke, at denne Anmærkning kan faa Virkning ud over det Aar, for hvilket Finansloven kommer til at gælde. Der staaer jo ganske vist i § 29 i Finansloven, at de ved tidligere Finanslovetagne Bestemmelser om Besparelser ved indtrædende Ledighed og lignende Forbehold skulle, for saa vidt de ikke alt ere fyldestgjorte, ogsaa være gældende for Finansaaret 1902—03. Det er en Paragraf, som stadig gaar igen paa Finanslovene, og den vil jo for de Personers Vedkommende, hvem den angaar, have den Virkning, at selv om saadanne Bestemmelser og Anmærkninger ikke gentages, ville de vedblive at gælde for kommende Finansaar, saa længe indtil § 29 forandres. Men den An-